

Publicerad 2011-10-19 09:17 av Max Poisé

Livet i revy!

Spottade på solen, blickarna och alla jävla leenden

märkt solen varje morgon
alla leenden som jag mött
vet nu varför jag inte sett
i drömmar hade alla dött

alla vackra blickar som for
strålar av värme så ömt
vet nu varför jag inte sett
jag trodde jag hade drömt

såg aldrig skönheten framför
målade bara nyanser av grått
vet nu varför jag inte sett
i drömmen hade du gått bort

ställde klockan för att kunna vakna,
se det ljus som bara var för dig
märkte hur mycket jag kunde sakna
den person som kallas mig

spottade på de som skrattet spred
de som visste hur man glömde
därför måste jag nu vakna
och visa att jag ensam drömde

visa att oförädden har balans
väck mig ur denna ruskiga dvala
vet nu varför jag inte sett
fann aldrig morgonen arla

såg ditt ljus i själ
drunknat och förbi
för bortom alla farväl
finns faktiskt ett vi

ska vakna vackert denna dag
se ljuset från vår kraft och låga
så dunkelt är minnet svag

från tid i livlös oförmåga

hjärtat hade förlorat tusen slag

i mörkret är jag den utdömde

vet nu varför jag aldrig sett

nu när jag allting faktiskt drömde

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Pois  med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten